

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.2.2015 r.
COM(2015) 45 final

2015/0028 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok ustanowiono ogólny zakaz wprowadzania tych produktów do obrotu w Unii („rozporządzenie podstawowe”). W rozporządzeniu podstawowym zawarto wyjątek od tego ogólnego zakazu, jakim jest wprowadzanie do obrotu produktów z fok będących owocem tradycyjnych polowań prowadzonych przez Eskimosów oraz inne społeczności autochtoniczne i przyczyniających się do ich utrzymania („wyjątek SA”). Kolejnym wyjątkiem zawartym w rozporządzeniu jest przywóz produktów z fok pochodzących z polowań, których jedynym celem jest zrównoważone gospodarowanie zasobami morskimi, wyłącznie na zasadzie niedochodowości oraz nie w celach handlowych („wyjątek GZM”) oraz przywóz produktów z fok mający charakter sporadyczny i składający się wyłącznie z towarów przeznaczonych do użytku osobistego podróżnych lub ich rodzin. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 737/2010 z dnia 10 sierpnia 2010 r. ustanawia szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia podstawowego („rozporządzenie wykonawcze”).

Obydwa te akty prawne („przepisy UE dotyczące fok”) zostały zakwestionowane przez Kanadę i Norwegię na forum Światowej Organizacji Handlu (WTO) w związku ze sporem: *Wspólnoty Europejskie – środki zakazujące importu produktów z fok i obrotu nimi* (DS400 i DS401). W dniu 18 czerwca 2014 r. Organ Rozstrzygania Sporów WTO (ORS) przyjął sprawozdania opracowane przez panel i Organ Apelacyjny. W sprawozdaniach WTO stwierdzono, że zakaz obrotu produktami z fok można z zasady uznać za uzasadniony ze względów natury moralnej dotyczących dobrostanu fok, zakwestionowano jednak ustanowienie wyjątku SA i wyjątku GZM. Wyjątek GZM uznano za nieuzasadniony, ponieważ ewentualne różnice w wymiarze handlowym pomiędzy polowaniami komercyjnymi i polowaniami GZM (prowadzonymi na małą skalę, na zasadzie niedochodowości) mogłyby okazać się niewystarczające, by uzasadnić to rozróżnienie. W odniesieniu do wyjątku SA, który zasadniczo odzwierciedla uprawnione rozróżnienie, Organ Apelacyjny orzekł, że niektóre zawarte w nim sformułowania oraz sposób stosowania są wyrazem „arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji”.

W dniu 10 lipca 2014 r. Unia Europejska poinformowała ORS, że zamierza wdrożyć zalecenia i orzeczenia ORS w zakresie tego sporu w sposób uwzględniający jej zobowiązania w ramach WTO.

W dniu 5 września 2014 r. Unia Europejska, Kanada i Norwegia uzgodniły, że rozsądnym okresem dla wdrożenia zaleceń i postanowień ORS jest 16 miesięcy. Okres ten upłynie zatem w dniu 18 października 2015 r.

Celem niniejszego wniosku jest wdrożenie zaleceń i postanowień ORS w odniesieniu do rozporządzenia podstawowego. Stanowi on również podstawę prawną dla dostosowania rozporządzenia (UE) nr 737/2010 do wyżej wymienionych postanowień. W odpowiedzi na wątpliwości związane z wyjątkiem GZM usuwa się ten wyjątek z rozporządzenia podstawowego. W odpowiedzi na wątpliwości związane ze sformułowaniami i sposobem stosowania wyjątku SA zmienia się ten wyjątek, w szczególności łącząc jego stosowanie z poszanowaniem dobrostanu zwierząt oraz ustanawiając limit dla ilości produktów z fok, jakie mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli skala polowań lub inne okoliczności świadczą o tym, że polowania są prowadzone głównie w celach handlowych. Ponadto eksperci Komisji współpracują z ekspertami z Kanady w celu ustanowienia koniecznego systemu świadectw, aby umożliwić kanadyjskim Eskimosom korzystanie z wyjątku dotyczącego Eskimosów w ramach przepisów UE dotyczących fok.

Należy również skorzystać z tej okazji, aby dostosować odniesienie do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą w rozporządzeniu (WE) nr 1007/2009 do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Z uwagi na napięty harmonogram przewidziany na dostosowanie do orzecznictwa WTO oraz aby umożliwić szybkie przyjęcie wniosku przez prawodawcę, Komisja wyjątkowo przyjęła w niniejszym wniosku zmianę zaproponowaną przez Parlament w kontekście wniosku COM (2013) 451 (ten wniosek dotyczy również dostosowania rozporządzenia 1007/2009) w związku z czasem obowiązywania przekazanych uprawnień.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Nie przeprowadzono oceny skutków, ponieważ to działanie nie stanowi nowej inicjatywy, lecz ma na celu dostosowanie obowiązujących przepisów UE do orzecznictwa WTO i zapewnienie wywiązywania się przez UE z jej międzynarodowych zobowiązań. Z uwagi na ograniczony zakres zmian wprowadzonych niniejszym wnioskiem uznano, że ocena skutków przeprowadzona w 2009 r. przed przyjęciem rozporządzenia podstawowego jest wystarczająca i nie jest konieczne przeprowadzenie nowej oceny skutków.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- Podstawa prawna

Postawę prawną dla niniejszego wniosku stanowi art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który jest podstawą prawną rozporządzenia podstawowego, zmienianego niniejszym wnioskiem. Zgodnie z art. 114 TFUE Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, przyjmują środki dotyczące zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Rozporządzenie podstawowe zostało przyjęte w celu usunięcia przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego z uwagi na różnice występujące w przepisach krajowych regulujących handel produktami z fok.

- Zasady pomocniczości i proporcjonalności

Dostosowanie rozporządzenia podstawowego do zaleceń i postanowień przyjętych przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO można osiągnąć jedynie zmieniając zakwestionowane aspekty rozporządzenia podstawowego. Zakres niniejszego wniosku ogranicza się do tego, co jest konieczne, aby zakwestionowany akt dostosować do zaleceń WTO.

- Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe, ponieważ rozporządzenie może zostać zmienione jedynie za pomocą takiego samego instrumentu, tj. rozporządzenia.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii Europejskiej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Nie dotyczy

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 w sprawie handlu produktami z fok

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009² zostało przyjęte w celu usunięcia przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego z uwagi na różnice występujące w przepisach krajowych regulujących handel produktami z fok. Środki te zostały przyjęte w odpowiedzi na zaniepokojenie obywateli kwestią przestrzegania zasad dobrostanu zwierząt przy zabijaniu i skórowaniu fok oraz możliwą obecnością na rynku produktów uzyskanych ze zwierząt zabijanych i skórowanych w sposób powodujący u nich nadmierny ból, stres, strach i inne formy cierpienia. Obawy te uzyskały potwierdzenie w danych naukowych, zgodnie z którymi stosowanie prawdziwie humanitarnej metody zabijania w sposób stały i skuteczny jest niemożliwe w szczególnych warunkach, w jakich odbywają się polowania na foki. Aby zrealizować ten cel, w rozporządzeniu (WE) nr 1007/2009 przewidziano ogólny zakaz wprowadzania do obrotu produktów z fok.
- (2) Jednocześnie polowanie na foki jest integralną częścią kultury i tożsamości Eskimosów i innych autochtonicznych społeczności i w znacznym stopniu przyczynia się do ich utrzymania. Z tego powodu polowania na foki prowadzone tradycyjnie przez Eskimosów i inne autochtoniczne społeczności nie wzbudzają takiego zaniepokojenia obywateli jak polowania prowadzone głównie w celach handlowych.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok (Dz.U. L 286 z 31.10.2009, s. 36).

Ponadto jest powszechnie uznawane, że zgodnie z Deklaracją praw ludów tubylczych przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ i innymi istotnymi instrumentami międzynarodowymi, nie należy naruszać podstawowych i społecznych interesów Eskimosów i innych autochtonicznych społeczności. Z tego względu w rozporządzeniu (WE) nr 1007/2009 zezwolono na wprowadzanie do obrotu produktów z fok pochodzących z polowań prowadzonych tradycyjnie przez Eskimosów oraz inne społeczności autochtoniczne i przyczyniających się do ich utrzymania.

- (3) Stosowanie prawdziwie humanitarnej metody zabijania w sposób stały i skuteczny jest niemożliwe w przypadku polowań prowadzonych przez Eskimosów i inne autochtoniczne społeczności, podobnie jak w przypadku wszelkich innych polowań na foki. Należy jednak, w świetle celów, jakie ma realizować rozporządzenie (WE) nr 1007/2009, uzależnić wprowadzanie do obrotu w UE produktów pochodzących z polowań prowadzonych przez Eskimosów oraz inne społeczności autochtoniczne od prowadzenia tych polowań w sposób oszczędzający zwierzętom bólu, stresu, strachu i innych form cierpienia w możliwie największym stopniu, z poszanowaniem zarazem tradycyjnego stylu życia i potrzeb bytowych Eskimosów i innych społeczności autochtonicznych. Wyjątek przyznany w odniesieniu do produktów z fok pochodzących z polowań prowadzonych przez Eskimosów oraz inne społeczności autochtoniczne należy ograniczyć do polowań przyczyniających się do zaspokojenia potrzeb bytowych tych społeczności, a zatem nieprowadzonych głównie w celach handlowych. Należy zatem umożliwić Komisji wprowadzenie ograniczenia, jeżeli to konieczne, ilości produktów z fok wprowadzanych do obrotu, tak aby wyjątek nie był wykorzystywany do wprowadzania do obrotu produktów pochodzących z polowań prowadzonych głównie w celach handlowych.

- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 zezwala również na wprowadzanie do obrotu produktów z fok pochodzących z polowań, których jedynym celem jest zrównoważone gospodarowanie zasobami morskimi. Uznając znaczenie polowań, których jedynym celem jest zrównoważone gospodarowanie zasobami morskimi, należy zauważyć, że w praktyce rozróżnienie tego rodzaju polowań od polowań prowadzonych na dużą skalę głównie w celach handlowych może być trudne. Może to prowadzić do nieuzasadnionej dyskryminacji pomiędzy przedmiotowymi produktami z fok. Z tego względu ten wyjątek nie powinien już dłużej obowiązywać. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich do dalszej regulacji polowań prowadzonych do celów gospodarowania zasobami morskimi.
- (5) Aby określić szczegółowe zasady wprowadzania do obrotu produktów z fok, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu. Szczególnie ważne jest, aby Komisja przeprowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewniać jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1007/2009,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1007/2009 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Warunki wprowadzania do obrotu

1. Wprowadzanie do obrotu produktów z fok dozwolone jest jedynie w przypadkach, gdy produkty te pochodzą z polowań prowadzonych przez Eskimosów i inne społeczności autochtoniczne, pod warunkiem, że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) polowania są tradycyjnie przeprowadzane przez przedmiotową społeczność;
- b) polowanie przyczynia się do zaspokojenia potrzeb bytowych społeczności i nie jest prowadzone głównie w celach handlowych;
- c) polowanie jest prowadzone w sposób oszczędzający zwierzętom bólu, stresu, strachu i innych form cierpienia w największym stopniu, z poszanowaniem zarazem tradycyjnego stylu życia i potrzeb bytowych społeczności.

Wyżej wymienione warunki mają zastosowanie do produktów importowanych w czasie lub miejscu przywozu.

2. Przywóz produktów z fok jest również dozwolony w przypadkach, gdy ma on charakter sporadyczny i składa się wyłącznie z towarów przeznaczonych do użytku osobistego podróżnych lub ich rodzin. Charakter i ilość tych towarów nie może wskazywać na przywóz w celach handlowych.

3. Stosowanie przepisów ust. 1 i 2 nie może uniemożliwiać realizacji celu niniejszego rozporządzenia.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 4a w celu określenia szczegółowych zasad wprowadzania do obrotu produktów z fok zgodnie z ust. 1 i 2.
5. Jeżeli liczba upolowanych fok, ilość produktów z fok wprowadzonych do obrotu zgodnie z ust. 1 lub inne okoliczności wskazują na to, że polowanie jest prowadzone głównie w celach handlowych, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 4 w celu ograniczenia ilości produktów pochodzących z tego polowania, które mogą być wprowadzone do obrotu.
6. Komisja wydaje wskazówki techniczne zawierające orientacyjny wykaz kodów nomenklatury scalonej mogących obejmować produkty z fok podlegające przepisom niniejszego artykułu.”;

- 2) wprowadza się art. 4a w brzmieniu:

"Artykuł 4a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia *[wstawić datę – data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]* r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Parlament Europejski lub Rada może w dowolnym momencie odwołać przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 wchodzi w życie tylko pod warunkiem, że w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Parlament Europejski ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec tego aktu, lub pod warunkiem, że przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.
- 3) Uchyła się art. 5.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*